

paa den Forudsætning, at den fra Regjeringens Side foreslaaede Revision ikke fører til noget Resultat, og denne Resultatløshed af Revisionen er begrundet deri, enten at de to Ting ikke kunne blive enige om Revisionen, eller at Regjeringen ikke billiger Rigsdagens Bestemmelse i saa Henseende. Det er under disse Forudsætninger, at Bestemmelsen kommer til Anvendelse, men der vil derimod ikke blive Spørgsmaal om dens Anvendelse for det mulige Tilfælde, at Regjeringens Forslag om Revision maatte blive forelagt saa silbig i en Samling, at Rigsdagen ikke faaer Tid til at behandle den paagjældende Revisionslov tilende, thi saa kan man ikke sige, at det Tilfælde er indtraadt, at Revisionen ikke har sørt til en ny Lov. Naar Loven alisaa forelægges saa silbig fra Regjeringens Side, at den ikke bliver sær- dig fra Rigsdagen, vil det paaligge Regjering- en, for at opfylde Forstrifterne om Revision- en, paany at forelægge Revisionsloven i den følgende Samling. Denne Bemærkning har jeg troet at burde gjøre, og jeg antager, at den høitagtede Justitsminister ikke har Noget deri- mod at indvende.

Justitsministeren: Der findes ikke fra min Side Noget at erindre mod den Frem- stilling, som af den ærede Ordfører nu blev giben angaaende den af Udvalget foreslaaede Tillægsbestemmelse om en Revision. — Med Hensyn til selve det foreliggende Lovforslag skal jeg naturligtvis ikke besvare de Grunde, som af det ærede Udvalg er anførte for en Nedsættelse, og det saameget mindre, som Udvalget for Ti- den selv er i Besiddelse af de Actstykker, hvoraf det har uddraget sin Slutning, men jeg skal dog tillade mig at henstille til det meget ærede Udvalg, om det ikke inden 3die Behandling vil tage det Spørgsmaal under Overveielse, om dog ikke Nedsættelsen muligt burde være noget ringere end foreslaaet, idet det efter den Rund- skab, jeg specielt har til dette Embedes Be- staaenhed, er min Overbeviisning, at den af Udvalget foreslaaede Contoirholdsgodtgjørelse

ingenlunde vil vise sig tilstrækkelig. Navnlig troer jeg ikke, at det, skjøndt jeg ikke tør be- tvivle Rigtigheden af, hvad der er anført med Hensyn til Befordringsgodtgjørelsen, vil findes, at et samlet Beløb af 162 Rd. 32 $\frac{1}{2}$ egentlig er større, end Udgiften til Befordring kan formo- des at være for et Embede af den Størrelse og Betydning som Vfygedembedet i Sorø.

Ordføreren: Det skal komme under yderligere Overveielse i Udvalget, om det af den høitærede Justitsminister Anførte maatte give Anledning til at foreslaae nogen Forhøielse af Udgifterne til Contoirhold, saaledes som dette maatte blive efter Udvalgets Indstilling i Betænkningen. Med Hensyn til Befordrings- godtgjørelsen kan jeg ganske henholde mig til Betænkningen. Udvalget var i stor Forlegen- hed, thi det er uheldigt, naar en Embedsmand selv foreslaaer en Forhøielse og vil documen- tere den, at denne Documentering lider af saa væsentlige Feil som anførte i Betænkningen. Det var Udvalget aldeles umuligt at gaae denne Befordringsliste igjennem, hvilket vilde udfordre megen Tid og Undersøgelser af Afstande osv., og Udvalget har derfor ikke havt anden Udvei end enten aldeles at sætte denne Liste tilside som Beviiskraft og holde sig til de af den tidligere Embedsmand givne Oplysninger, eller at foretage en rimelig Nedsættelse. I Udvalget hævede der sig flere Stemmer for, at man al- deles ingen Forhøielse burde bevilge, men det blev ved et Compromis i Udvalget bestemt, at man skulde tilstaae det Halve, og forsaavidt Embedsmanden derved skulde faae mindre i Godtgjørelse, end han havde et billigt Krav paa, saa kan man ikke sige Andet, end at det er hans egen Skyld.

Da ikke Flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Udvalget:
- At den i Lovudkastet anførte Sum 1,683 Rd. nedsættes til 1,580 Rd. vedtoges med 51 Stemmer mod 1.